

Kun olin pieni poika, kuulin isän tarinoita
 Sankareista, joille kumarrellaan
 Kertoi kaikki suuret retket ja tyytymyksen hetket,
 Jota saaneet on he matkoillaan
 Jotenkin minä kaiken uskoin, niin hienolta ne tuntui
 Olla esimerkkiaikuinen
 Ja vaikka menis henki minä ole toisen renki,
 Nyrkit pystyissä hän mulle vakuuttaa

Sitten kasvoinkin vanhemmaksi, kait hankalammaksi,
 Kun en tarinoihin uskonutkaan
 Pistä poika hienot vaatteet ja isänmaasi aatteet,
 Muista poika minä kertonut oon
 Ole esimerkkilapsi niin kasvat vahvemiksi,
 Pidetset maatasi puolustamaan
 Ja vaikka menis henki minä kenenkään renki,
 Muista nyrkit, joita tyytyä heiluttaa

Nyt se poika minä menee menojaan,
 Hakkaa pidetään seinään ja laulaa laulujaan
 Nyt se poika nauraa ja muita naurattaa,
 Eikö muuta tahdo oppiakkaan
 Tiedä mulle riittäköön, muut sotansa sotikoon
 Tiedä mulle riittäköön, enemmän oppinut oon kuin uskotkaan

Ei hienot sanat sovi, sivistyksessäkö lovi
 On tää hienon perheen kauhukakaran
 Ei se mennyt armeijaan, opetellut puolustamaan,
 Vaikka häntä niin opetettiin
 Niin paljon rahaa sai aina joka lauantai
 Isä murtuneena pillittää
 Ja jotain syvemmältä kuin pintaelämältä
 Halusin ja sen löytänyt oon

Tahdoin itse jotain pidetä, tahdoin itse jotain näytellä,
 Joka hetken elämällä tyytellä
 Ja vaikka kylmä valtatie usein synkkäkin lie,
 Niin paljon minä oppinut oon
 Että toinen ihminen kyllä arvoinen, sitä kertonut et ollenkaan
 Tiedä tahdon elämältä, koska tuntuu hyvältä,
 Eikö tarvitse nyrkkiä ilmassa heiluttaa

Nyt se poika minä menee menojaan...

Nyt se poika minä menee menojaan...